

COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

No 2026/73/1344

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak op het beroep van [appellant], [studentnummer], tegen het besluit van de examinerator van het vak Medisch complexe patiënt 1, dr. D. van Diermen, M.D., PhD, (hierna: verweerster) inzake een onvoldoende beoordeling voor eerdergenoemd vak.

I. Loop van het geding

Appellant heeft op 29 april 2026 bij het College van Beroep voor de Examens (hierna: College) beroep ingesteld tegen het besluit van verweerster, bekend gemaakt op 13 april 2026. Op 8 juli 2026 heeft het College aan de examencommissie van het Academisch Centrum Tandheelkunde Amsterdam gevraagd om in overleg met appellant en verweerster na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is. Op 16 juli 2026 heeft er een gesprek plaatsgevonden tussen appellant en de examencommissie. Er is geen minnelijke schikking tot stand gekomen. De examencommissie heeft namens verweerster op 28 juli 2026 een verweerschrift ingediend.

Het beroep is behandeld op de zitting van het College van 18 augustus 2026. Appellant was samen met zijn gemachtigde, mr. drs. P.R. de Geus, aanwezig op de zitting. Namens verweerster zijn leden van de examencommissie verschenen, namelijk dr. A.J.M. Ligtenberg (voorzitter examencommissie) en A.W. Wytzes (ambtelijk secretaris examencommissie). Partijen hebben hun standpunten mondeling toegelicht.

II. Feiten

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat het College uit van de volgende feiten.

Appellant heeft in het studiejaar 2025-2026 deelgenomen aan het vak Medisch complexe patiënt 1. Op 25 maart 2026 heeft hij het tentamen afgelegd, welke uiteindelijk met een onvoldoende is beoordeeld. Bij de berekening van het eindcijfer is aanvankelijk ook de score van appellant voor Team Based Learning (TBL) betrokken. TBL bestaat uit twee onderdelen. Appellant had aan het eerste onderdeel van het TBL niet deelgenomen en aan het tweede onderdeel wel. Hij heeft deelgenomen omdat het voor hem niet duidelijk was dat hij als recidivist daarvan was vrijgesteld.

Appellant heeft gebruikgemaakt van de inzagemogelijkheid van het tentamen en heeft nadien inhoudelijke vragen gesteld aan verweerster over de beoordeling van enkele vragen uit het tentamen. Tevens heeft hij verzocht om een afschrift van zijn tentamen. Verweerster heeft op beide verzoeken niet gereageerd. In de beroepsprocedure is gebleken dat appellant als recidivist niet verplicht was om deel te nemen aan het TBL en dat de resultaten van dit onderdeel niet moesten worden meegewogen bij het eindcijfer.

III. Standpunten van partijen

Standpunt van appellant

Appellant heeft op 25 maart 2026 deelgenomen aan het tentamen van het vak Medisch complexe patiënt 1. Aanvankelijk is voor dit tentamen een cijfer van 5,2 vastgesteld. Nadien is besloten om 0,2 punt extra toe te kennen. Deze correctie is door verweerder via Canvas bekendgemaakt. Als gevolg hiervan is het eindcijfer van appellant verhoogd naar een 5,4.

Omdat appellant het vak voor de tweede keer volgde, is hij aangemerkt als recidivist. Volgens appellant was het gedurende het vak onduidelijk of recidivisten verplicht waren deel te nemen aan het onderdeel TBL. TBL bestaat uit twee toetsmomenten die gezamenlijk meetellen voor het eindcijfer. Appellant stelt dat hij niet heeft kunnen deelnemen aan het eerste TBL-toetsmoment omdat de toets niet beschikbaar was in de digitale toetsomgeving Testvision. Nadat hij dit op 17 februari 2026 had geconstateerd, heeft hij dit bij verweerder gemeld. Verweerder heeft de volgende dag geregeld dat appellant alsnog aan de toets kon deelnemen, maar heeft hem daar niet over geïnformeerd. Appellant heeft derhalve niet deelgenomen aan het toetsmoment waardoor er een 0 is geregistreerd. Aan het tweede TBL-toetsmoment heeft appellant wel deelgenomen; daarvoor heeft hij een 6,4 behaald. Samen komt zijn TBL-score op een 3,2.

Tijdens de beroepsprocedure heeft verweerder verduidelijkt dat recidivisten niet verplicht zijn deel te nemen aan TBL en dat hun eindcijfer uitsluitend wordt gebaseerd op het tentamen. Appellant voert aan dat deze regeling voor hem niet duidelijk was. Volgens hem blijkt ook uit de handelwijze van verweerder dat hierover onduidelijkheid bestond, nu hij wel aan TBL heeft deelgenomen en zijn eindcijfer mede op basis van de TBL-resultaten is vastgesteld.

Daarnaast voert appellant aan dat hij na afloop van het tentamen het inzagemoment heeft bezocht, maar daar onvoldoende gelegenheid kreeg om inhoudelijke vragen te stellen. Om die reden heeft hij zijn vragen achteraf aan verweerder voorgelegd. Appellant is het oneens met de beoordeling van twee tentamenvragen en heeft verzocht om een herbeoordeling daarvan. Verweerder heeft hier niet op gereageerd.

Voorts stelt appellant dat hij, ondanks herhaalde verzoeken, geen afschrift van zijn tentamen heeft ontvangen. Volgens hem is verweerder verplicht om een afschrift op te sturen op grond van artikel 3.9, vierde lid, van de Onderwijs- en Examenregeling (OER) van ACTA. Door het ontbreken van een afschrift is appellant niet in staat om de beoordeling van zijn tentamen inhoudelijk te controleren. Daarbij acht hij het van belang dat hij slechts 0,1 punt extra nodig heeft voor een voldoende.

Appellant meent dat de gang van zaken rondom de TBL-toetsen, de informatievoorziening over recidivisten en het uitblijven van een inhoudelijke reactie op zijn vragen over de beoordeling, vragen oproepen over de zorgvuldigheid van de beoordeling. Hij verzoekt daarom om een herbeoordeling van de betreffende tentamenvragen en oordeel over de gang van zaken rondom de TBL-score.

Standpunt van verweerder

Verweerder voert aan dat de beoordeling van het tentamen Medisch complexe patiënt 1 overeenkomstig de geldende beoordelingsprocedure heeft plaatsgevonden. Appellant heeft op 23 april 2026 gebruikgemaakt van de inzagemogelijkheid en heeft vervolgens inhoudelijke vragen gesteld over zijn tentamen.

Ten aanzien van het TBL-onderdeel stelt verweerder dat de wijze waarop dit onderdeel wordt meegewogen in de studiegids 2025-2026 van het vak is vastgelegd. Verweerder erkent dat zij het resultaat van TBL aanvankelijk ten onrechte heeft meegewogen in het eindcijfer van appellant. Appellant volgde het vak als recidivist, waardoor het eindresultaat uitsluitend op het tentamen gebaseerd had moeten worden. Ook zonder TBL heeft appellant geen voldoende voor het vak aangezien hij een 5,4 voor het tentamen heeft gehaald.

Daarnaast wijst verweerder erop dat appellant op 6 mei 2026 heeft deelgenomen aan de herkansing van

het vak en ook daarvoor een onvoldoende heeft behaald. Op grond van artikel 3.5, tweede lid, van de OER geldt bij een herkansing het laatst behaalde resultaat als eindcijfer.

Gelet op het voorgaande heeft appellant het vak niet met een voldoende afgesloten. De fout ten aanzien van het TBL heeft geen gevolgen voor de uitkomst, aangezien dit onderdeel uiteindelijk buiten beschouwing is gelaten en appellant ook voor de herkansing een onvoldoende heeft behaald.

IV. Overwegingen van het College

Het beroep van appellant is tijdig ingesteld en voldoet ook aan de andere wettelijke ontvankelijkheidseisen. Het beroep is derhalve ontvankelijk.

Het College stelt voorop dat zijn bevoegdheid in het onderhavige geval beperkt is tot de vraag of de beoordeling van de examinatoren in strijd is met het recht (art. 7.61, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en het wetenschappelijk onderzoek (WHW)). Het College toetst derhalve of de beoordeling in inhoudelijk opzicht niet apert onredelijk is en of de beoordeling op een juiste wijze tot stand is gekomen. Het is derhalve niet aan het College om zelf een inhoudelijke beoordeling te verrichten.

Het College overweegt dat het proces niet zorgvuldig is doorlopen. Vaststaat dat appellant na de inzage inhoudelijke vragen heeft gesteld over de beoordeling van zijn tentamen. Verweester heeft medegedeeld dat dergelijke vragen niet tijdens de inzage, maar achteraf zouden worden behandeld. Niet is gebleken dat de vragen van appellant vervolgens inhoudelijk zijn beantwoord of dat er een heroverweging van de betreffende vragen heeft plaatsgevonden naar aanleiding van de vragen van appellant. Daarmee is onvoldoende inzichtelijk geworden hoe verweester met de vragen van appellant is omgegaan.

Daarnaast heeft appellant, ondanks meerdere verzoeken daartoe, geen afschrift van zijn tentamen ontvangen. Verweester heeft niet weersproken dat op grond van artikel 3.9, vierde lid, van de OER een afschrift hoort te worden verstrekt. Evenmin is er een verklaring gegeven voor het uitblijven daarvan. Het College overweegt dat appellant hierdoor beperkt is in zijn mogelijkheid om de beoordeling van zijn tentamen te controleren en zijn beroepsgronden nader te onderbouwen.

Het College neemt voorst in aanmerking dat gedurende het vak onduidelijkheid heeft bestaan over de toepassing van TBL bij recidivisten. Ondanks het feit dat de studiegids glashelder is over de toepassing van TBL bij recidivisten – in de studiegids staat dat voor recidivisten het tentamencijfer 100% het eindcijfer bepaalt –, wekte het gedrag van de examinerator onhelderheid. Appellant is feitelijk toegelaten tot TBL-activiteiten. Bovendien heeft verweester erkend dat de TBL-resultaten aanvankelijk ten onrechte zijn meegewogen. Deze omstandigheden wijzen erop dat ook aan de zijde van verweester onduidelijkheid bestond over de toepasselijke procedure. Het College is van oordeel dat deze gang van zaken niet heeft bijgedragen aan een transparante en zorgvuldige beoordeling.

Tot slot volgt het College verweester niet in haar standpunt dat de beoordeling van de herkansing doorslaggevend is. Indien er twijfel bestaat over de zorgvuldigheid van de eerste beoordeling, kan niet zonder meer worden volstaan met een verwijzing naar een later afgelegde herkansing. Daarbij neemt het College in aanmerking dat appellant, in afwachting van de behandeling van dit beroep, heeft deelgenomen aan de herkansing om geen onnodige studievertraging op te lopen.

Bovenstaande overwegingen leiden tot de volgende uitspraak.

V. Uitspraak

Het College verklaart het beroep gegrond, vernietigt de beslissing van 13 april 2026 en draagt verweester op om, binnen twee weken na het bekendmaken van deze uitspraak, een nieuwe beslissing te nemen met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen.

Aldus gedaan te Amsterdam, op 3 september 2026, door prof. mr. P.J. Huisman, voorzitter, prof. dr. W. van Vlastuin en Y. Omar, leden, in aanwezigheid van mr. M. Lukić, secretaris.

prof. mr. P.J. Huisman,
voorzitter

mr. M. Lukić,
secretaris

Tegen een uitspraak van het College van Beroep voor de Examens kan, onder vermelding van een deugdelijke motivering, door betrokkene beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag. De termijn voor het indienen van een beroepschrift is zes weken. Er kan gebruik worden gemaakt van een webformulier voor Veilig Mailen. Er is griffierecht verschuldigd. Zie www.raadvanstate.nl/studentzaken.

